

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCII. ad annum CCCCXXX.

Parisiis, 1644

VI. De eo qui ante baptismum vxorem habuit, & post baptismum etiam, vt
clericus non fiat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14918

clesiaisticum ordinem, vel ad ipsum sacerdotium venire tentauerit, vna cum ordinatoribus suis, ipso in quo inuenient fuerint ordine & honore priuentur. Et quamuis dilectioni vestræ, fratres carissimi, regulæ Nicænæ sint cognitæ, secundum quas ordines esse faciendo per sententiam decernitis: tamen aliquam partem, quæ de ordinationibus est prouisa, inserendam putaui, vt secundum eam ordinationes in posterum celebrandas esse sciamus, ne cui interpretandi aliter liberum arbitrium relinquantur. Ac primum, quæ sunt prohibita, digerantur.

IV.

Ne quispiam, qui post baptismum militauerit, ad ordinem debitum clericatus admitti, neque qui causas post acceptum baptismum egerint, aut qui post acceptā Dei gratiam administrauerint, neque de curialibus aliquem ad ecclesiasticum ordinem venire posse, qui post baptismum vel coronati fuerint, vel sacerdotium (quod dicitur) sustinuerint, & editiones publicas celebrauerint. Nam & hoc de curialibus est cauendum, ne iidem, qui ex curialibus fuerint, aliquando a suis curiis, quod frequenter videmus accidere, poscantur. Quæ omnia rationabiliter prohibita, oportet modis omnibus custodiri.

V.

Quales vero eligendi sunt in ordine clericorum, eius-
dens forma declarat, id est, qui ab ineunte aetate baptiza-
ti fuerint, & lectorum officio sociati, vel si maiores sunt,
cum fuerint Dei gratiam consecuti, statim se ecclesiasti-
cis ordinibus mancipauerint. Et si vxores habuerint, quæ-
rendum, si vxorem virginem habuerint: quia scriptum
est in veteri testamento: *Vxorem virginem accipiat sacerdos.* *Luit. 21.*
Et alibi: *Sacerdotes mei semel nubant.* Neque qui duas uxores
habuerit, quia Paulus apostolus ait: *Vnius uxoris virum.*

*Supra in
Decr. Siri-
cii ad Hu-
merium
Tarraco-
nens. cap. 9.*

*1. Tim. 3.
Tit. 1.*

VI.

Nec illud debere admitti, quod aliquanti pro defen-
sione proui erroris opponunt & asserunt, quod ante ba-
ptismum omnia dimittuntur, non intelligentes huiusmo-
di, quod sola in baptismo peccata dimittuntur, non uxo-
rum numerus aboletur. Nam si a Deo, vt scriptum est, *Pro. 19.*
præparatur viro uxor, & quod Dens iunxit, homo non separat, *Matth. 19.*
& ipsi auctores generis humani in origine a Deo bene-

Concil. Tom. 4.

G ij

*Supra in e-
pist. Inno-
centii ad
Rufum &
Eusebium
&c. cap. 1.*

dicuntur; quomodo inter peccata ista creduntur posse dimitti? Quod si secundum illos, qui ita credunt, verum est: ergo omnis iustitia, quæ a catechumenis ante baptismum fuerit operata, per baptismum aufertur. Nullus ergo contra apostolum tale aliquid sentiat, nec admittat, sed fideliter intelligat, vnius uxoris virum, siue ante baptismum esse nominatum, siue post baptismum. Si enim uxor ante baptismum accepta, non ducitur in numerum; nec filii ex eadem suscepti, inter filios poterunt nominari. Quod quam absurdum sit atque alienum, prudentia vestra melius aestimabit. Vnde neminem liceat interpretari aliter diuinas scripturas, nisi quod recta ratio permittit, nendum quidam remedia sibi iniqua ad excusationem præparant, ex eo rupisse legem & regulas euertisse iudicentur: sed ea tenenda sunt, quæ diuinarum scripturarum series continet, & a sacerdotibus utili ratione sunt constituta. Bene valeatis, fratres carissimi.

NOTA.

^a *Epistola.*] Hæc est illa Innocentii epistola, quam de factis perpetram ordinationibus in Hispania ad Synodum Toletanam scripsit. Ad primum Toletanum Concilium sub Anastasio celebratum referri non posse, ibidem ostendimus. Letor ea consulat quæ in notis eiusdem Concilii Toletani primi diximus.

*ADMONITIO AD LECTOREM
de sequenti epistola.*

Sequentis epistolæ pars iam antea edita fuit titulo Innocentii ad episcopos Synodi Toletanae. In veteribus autem libris, non Toletanae scriptum est, sed Tolosanae: atque hoc etiam modo citari hæc epistola solet in antiquis collectionibus. Qua de re et si ambigi non iniuria possit, merito tamen illam, cum mutila præfertim haec tenus fuerit, integrum hoc loco reponendam esse censuimus.